

KUNSTWERK DUIVENDRECHT

16 NOVEMBER 2006

Duivendrecht

Wat doen duiven in de dorpsnaam? – vroeg ik me af toen ik over een beeld op het Dorpsplein ging denken.

Het leek me nogal voorspelbaar en te voor de hand liggend om duiven in het beeld te verwerken. Ook verder onderzoek naar oorsprong en betekenis bracht geen eenduidige verklaring. Er zijn verschillende vermoedens waar de naam vandaan zou kunnen komen.

Eén ervan heeft als oorsprong het Latijnse *due venae trajectum*, wat zo veel betekent als: twee wateren waar doorheen lopen mogelijk is. Voor mensen in een moeras- en waterrijk gebied was een doorwaadbare plaats bijzonder belangrijk. Voor mij was dit een brug naar mijn beeldende denkwereld.

Ik stelde mij een figuur voor die tot het middel in het water, zich spiegelend een weg baant.
De *doorsteekplaats* die Duivendrecht dus eigenlijk was, werd zo het uitgangspunt van mijn beeld.

Het plein

Wat mij het eerst opviel toen ik op het Dorpsplein stond was de wat bijzondere indeling er van. Meer een plein om op te lopen dan om stil te staan, met winkels, een zitgroep en speelobjecten. Met mijn beeld wil ik op de architectuur en sfeer van het plein reageren en ook op de naam en de geschiedenis van Duivendrecht.

Het beeld

In mijn werk speel ik graag met zwaartekracht, denkbeeldige bewegingslijnen, richtingen, omkeringen en verandering van waarnemen door verschuiven van perspectief. De menselijke figuur is steeds de basis van elk werk.

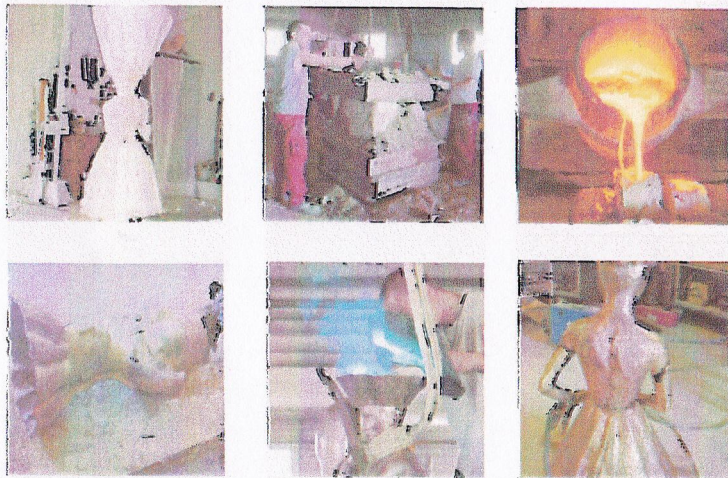
Voor het Dorpsplein stelde ik mij een beeld voor met een duidelijk silhouet, dat zowel vanuit de verte als ook van dichtbij als een eenvoudige, duidelijke vorm – een teken – kan worden gezien.

Zo ontstond een vrouwelijke figuur met een lange rok aan en dezelfde rok nog een keer gespiegeld op haar hoofd. Een soort zandloper die steeds in gedachten omgedraaid zou kunnen worden.

De zandloper symboliseert de eindeloosheid van tijd en

beweging. De statische, symmetrische vorm krijgt dynamiek door de stevige stap van de figuur. Doelgericht lijkt ze over de sokkel heen te rennen, waarbij ze een denkbeeldige lijn diagonaal over het plein trekt. De voeten raken de sokkel ogenschijnlijk toevallig. Het voetstuk verliest hierbij zijn traditionele functie.

Petra Morenzi, 16 november 2006.

Petra Morenzi woont en werkt inmiddels 25 jaar in Amsterdam en studeerde aan de Gerrit Rietveld-academie en de Rijksakademie van beeldende kunsten.

© 2006 gemeente ouder-amstel